

VEDNEMĚSÍČNÍK

ZDARMA

studentské nekritické noviny

www.vednemesicnik.cz • redakce@vednemesicnik.cz • @vednemesicnik 4/ prosinec 2021

Naši drazí čtenáři,

právě držíte v rukách poslední číslo Vedněměsíčníku v tomto roce. Rok 2021 pomalu končí, a stejně jako každý rok, poslední číslo je pojato spíše ve vánočním duchu, takže se můžete těšit například na tipy na netradiční vánoční dárky, jak si udržet pozitivní mysl i za těchto rušných, covidových dní, nebo i na recept na vánoční cukroví. Samozřejmě i ne tak úplní milovníci Vánoc si přijdou na své, dočtete se třeba o každoročním maratónu psaní dopisů od Amnesty International nebo zjistíte zajímavosti o slavném českém spisovatelci Jiřím Hájíčkovi, který je hostem sekce **Znáte se s?** v tomto čísle.

Ale ať už jste vánočně naladěni nebo ne, za celou redakci vám přejeme klidné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku 2022, který se neodvratně blíží. Doufáme, že tuto dobu prožijete v obklopení svých nejmilovanějších, protože hlavně o tom Vánoce jsou. Vzhledem k této době, kvůli které prožíváme svátky už třetím rokem tak trochu jinak, vám přejeme čistou a klidnou mysl. Všichni moc doufáme, že nás v novém roce čeká už jen to dobré. Teď vám ale přejeme příjemné čtení, nejlépe u šálku teplého čaje nebo nad talířkem cukroví, a budeme se na vás těšit v příštím čísle!

Kristýna Janů, šéfredaktorka

Daruj k Vánocům radost

Někteří z nás dříve v období adventu navštívili domovy důchodců, aby zpřijemnil čas seniorům a seniorkám. Zazpívat koledy, zahrát si stolní hry nebo přinést cukroví a popovídat si. Do domovů se ale pro bezpečí babiček a dědečků už druhým rokem o Vánocích nemůže. Jak jim tedy můžeš udělat radost alespoň na dálku?

Určitě už jsi slyšel o **Ježíškových vnučátech**. Projekt Českého rozhlasu, který plní přání prarodičům z různých koutů republiky. Většinou jde o ty, kteří nemají dostatek financí ani rodinu, která by jim přání pod stromeček nadělila. Ve wish listu můžeš najít cukroví, holicí strojek, stromeček nebo třeba výlet do muzea Louvre. Stačí si vyhledat web Ježíškova vnučata, vybrat přání a ve jménu Ježíška ho nadělit! Ne vždy jde o materiální hodnotu, proto se dary pohybují v hodnotách pár korun až tisíců, a pokud nenajdeš přání, které jsi schopný/schopná splnit, můžeš jen přispět, a stát se tak součástí sbírky, která splní, co by bylo pro jednoho nespelnitelné.

Laskavý dopis je projektem organizace Lepší senior, která pořádá mimo jiné i přednášky a webináře. Tento projekt je prostředkem mezi tebou a seniorem a přijde mi nejbližší pro naši generaci nevydělavajících studentů. Když se zaregistruješ, je ti přidělen dědeček či babička a ty mu/jí jednoduše napíšeš dopis, který potom buď oskenuješ a pošleš přes formulář, který snadno najdeš u nich na webu, nebo můžeš dopis tradičně zaslat poštou. Korespondence se seniorem pak může být dlouhodobá nebo jen jednorázovou radostí.

Budějcká noclenka je jeden z projektů Městské charity České Budějovice. Padesát korun – tolik stojí pobyt člověka bez do-

movy na jednu noc v Noclehárně sv. Pavla. Krom teplého noclehu se jedinec i nají a osprchuje. Každá zakoupená noclenka má přidělené ID, takže se i dá jednoduše vyhledat, jestli už byla ta tvá využita. Tato symbolická částka službu noclehárny samozřejmě zcela nefinancuje, i přesto ale stačí na to, aby některý z budějovických bezdomovců měl klidnou noc. **Budějcká stravenka** je podobný projekt přispívající budějovickým občanům, kteří provádějí úklid města. Darováním 60 korun dostane některý z Budějčanů bez domova stravenku stejné hodnoty, a učí se tak pracovním návykům. Mezi další projekty českobudějovické charity patří **Darování oblečení** nebo třeba **Darování vybavení do domácnosti**. V obou případech předem zvaž, jestli halenka či židle ještě někomu může posloužit a koukni jestli nejsou předměty poškozeny. Na internetu se můžeš podívat, o co je momentálně zájem. A na závěr, než oblečení odneseš na adresu Riegrova 32, tak dej vědět, ať s tvou návštěvou počítají. V případě nabytku vyplniš na internetu formulář. Více informací najdeš na dchcb.cz.

Zmíněné organizace a mnoho dalších je snadno dohledatelných na internetu, ale třeba i na Instagramu. Proto si klidně udělej vlastní výzkum a zvaž, co by ti vyhovovalo nejvíce. Nutné je také zmínit, že většina těchto organizací funguje po celý rok! Z jednoho vánočního přání se tedy může stát hezký zvyk. A ještě poslední tip... Jestli tě pomoc babičkám a dědečkům zaujala, zvaž dobrovolnění v domovech. Protože nejlepšími dárky, jak už všichni víme, věci hmotné být nemusí.

text: Eliška Anna Kubičková,
foto: FB Budějcká noclenka

Duševní pohoda
aneb jak si ji udržet
i v zimě?

více na str. 2

Hra na delegáty
aneb
v Praze na tripu

více na str. 3

Rozhovor
s Jiřím
Hájíčkem

více na str. 4

Dělání, dělání, všechny smutky zahání? Aneb na slovíčko, Pane Freude

Sigmund Freud, celosvětově opěvovaný psychoanalytik, měl, co se ženské sexuality týče, ve všem jasno. Podle něj se ženy od malička domnívají, že zdroj jejich potěšení, aka klitoris, se jednoho dne promění v penis. Kolem pátého roku svého života však zjistí, že to tak není, a myslí si, že je někdo vykastroval. Považují prý proto samy sebe za znetvořené a neúplné. Svou touhu po vlastním penisu si musí podle pana Freuda nějak vykompenzovat, údajně touhou po muži. Bez muže podle Freuda (a mnoho dalších psychologů první poloviny 20.století) totiž ženský život nemůže být kompletní. A žena, která není schopna dosáhnout orgasmu čistě za pomoci heterosexuálního penetračního sexu je psychicky nezralá a nevyrovnaná, frigidní. Ba co hůř, stává se automaticky lesbou. Tato „úchylnka“ byla až do poloviny 20.století považována za psychickou poruchu či perversi.

Přestože jsou teorie klasika Freuda nepochybně zajímavým čtením pro takový běžný páteční večer, dle mého laického názoru se, klasik promine, mnoha ženám dařilo a daří vcelku dobře i bez penisu. Ano, je třeba se smířit s tím, že ženy mohou být naprosto spokojené s tím, čím je příroda obdarila: s klitorisem, který je se svými osmi tisíci nervovými zakončeními doslova klíčem (kleito = řecky klíč) k báječné záležitosti jménem orgasmus. Psychologie a sexuologie se našťástí vyvíjí. Přesto stále není zcela zřejmé, proč vlastně ženský orgasmus existuje. (Tedy z evolučního hlediska, jinak samozřejmě ano!) Poznání tohoto fenoménu jistě nepřidalo ani

to, že jej do určité doby zkoumali pouze muži – například právě Freud...

Zatímco role mužského vyvrcholení je z reprodukčního hlediska jasná (bez něj by rozmnožování zkrátka a jednoduše nebylo možné), ženský orgasmus pro lidskou existenci klíčový není. Z hlediska evolučního významu bývá přirovnáván k mužským bradavkám – fajna, prima, ale šlo by to i bez nich.

Evoluce je ale pojem abstraktní a ženské tělo věc velmi konkrétní. O užitečnosti ženského orgasmu – minimálně ženským pohledem, není sporu. Euforický pocit schopný vytěsnit myšlenky i realitu. K nezaplacení! Chemicky vzato, uvolňuje se během něj obrovské množství endorfinů, „hormonů štěstí“, a také oxytocinu, „hormon lásky a důvěry“, který mimo jiné snižuje hladinu kortizolu v těle, a navozuje tak celkový pocit uvolnění. Vysoká hladina oxytocinu je tedy úzce spojena s duševní pohodou. Při orgasmu jsou v těle tlumeny oblasti mozku zodpovědné za pocity strachu, úzkosti a stresu. Pravidelný orgasmus napomáhá k uvolnění stresu a zvyšuje pocit sebedůvěry. A naopak – nedostatek oxytocinu v těle může vést k depresím či kognitivním poruchám. Ba co víc – orgasmus zvyšuje kvalitu spánku, ale i obranyschopnost organismu. A to díky zvýšení hladiny imunoglobulinu, látky klíčové pro boj s viry a bakteriemi, v krvi.

Uvážíme-li výše uvedené, jak je možné, že je ženský orgasmus stále ještě něco jako společenské tabu? Že by proto, že pro mnoho lidí je přirozená sexualita ženy rovna hříchu, zatím-

co u mužů se má za nezpochybnitelné právo? V některých kulturách dokonce dosud existuje ženská obřízka, a tedy ženám je právo na orgasmus upíráno, zatímco zbytek světa holduje pornu... Vždyť přece (předem se omlouvám vašemu vnitřnímu dětskému já) „dělání, dělání, všechny smutky zahání“. Nebo ne?

Ačkoliv je orgasmus jako takový celkem omiláným tématem, v hodině sexuální výchovy se o něm nic (moc) nedozvíte. Pokud totiž patříte k vyvoleným, kteří ten luxus sexuální výchovy vůbec měli, stejně jako já, skončila vaše osvětová hodina na základce nandaváním kondomu na banán či okurku – dle sezóny. Doslova.

Až třetina žen orgasmu nikdy nedosáhne. Ať už je to dáno čimkoli. Na vině může být výběr partnera, okolnosti, technika... velmi často je to právě psychika. Stres, předsudky. A to, milý Freude, nijak nenavštěvuje psychické nezralosti, jak nám ji servírujete.

Jedno je ale jasné. Kdybychom se na toto téma bavili otevřeně, možná by kolem něj nebylo takové dusno a temno. Neříkám, že bychom si každý měli povinně projít křečovitou přednáškou v duchu té legendární Duškovy „Onanoval každý, a kdo říká že ne, ten to dělá dodnes.“ z filmu Pupendo, ale nazývat věci pravým jménem a zbytečně kolem nich nevytvářet auru něčeho nemorálního, rozhodně neuškodí. Klidně už od malička. Orgasmus, sex a masturbace jsou totiž běžnou součástí života většíny stvoření na téhle planetě.

text: Markéta Kubešová,
foto: Česká televize

Hra na delegáty aneb v Praze na tripu

Pražský studentský summit (PSS) je vzdělávací projekt, kterého se účastní více než 300 studentů středních či vysokých škol ze všech koutů Česka. Za sebe bych ho označila především jako skvělou příležitost dozvědět se plno zajímavých informací a nabýt nových zkušeností. Nedílnou součástí této akce samozřejmě tvoří socializace, takže jestli chcete poznat nové lidi a získat pár desítek followerů na Facebooku či Instagramu, tak Summit je právě pro Vás. Celý projekt pořádá Asociace pro mezinárodní otázky a účastníci mohou rozvíjet znalosti z oblasti lidských práv, mezinárodního dění, ekonomie, světové bezpečnosti, životního prostředí apod. Jedná se o simulace činnosti mezinárodních organizací (OSN, EU a NATO). Při této činnosti si procvičíte kritické myšlení, prezentační a argumentační schopnosti a o mluvení před lidmi také není nouze.

Měla jsem letos na podzim to štěstí, že jsem se spolu se svými spolužáky dostala do modelu OSN v rámci Summitu. Přihlašovací řízení spočívalo ve vyplnění dotazníku, kde se objevila vyhledávací a interpretační část a součástí bylo i psaní krátkého stanoviska. Z nudného procesu jsme si ale udělali zábavné dopoledne strávené nad šálkem kávy a vynikajícím zákuskem, takže jsme se pobavili i nad tou nejzvláštnější otázkou. Po ohlášení našeho přijetí přišla velká euforie, ale zároveň i kapka zklamání, neboť z původních pěti členů našeho týmu se naše delegace musela skládat jen ze tří. Dva nešťastlivci veškeré dění ze Summitu sledují tedy jen na sociálních sítích a hltají naše chaotická vyprávění o zážitcích z jednání.

Celkem se uskuteční pět přípravných setkání a jedna závěrečná konference. Naše první přípravné setkání se řadí k jednomu z nejlepších zážitků mého dosavadního života. Průběh by se dal stručně popsat v několika větách: Vstávání ve 4 hodiny ráno. Výluka na trati. Bez mapy cestu opravdu nenajdeš. První setkání s lidmi ze Summitu a naše záchrana (měli mapu). Doražení do cíle. Vísačkové šílenství. Úvodní proslovy. Šimon Pánek. Oběd. Orgánová část. Šmoulí jednání. Orgánová večeře. Večerní socializace. Vstřebávání dne plného zážitků.

Celý den zahájila proslovem hlavní koordinátorka a navázali další organizátoři. Součástí dopoledního programu byl také host Šimon Pánek, zakladatel

a zároveň ředitel neziskové organizace Člověk v tísni. Jeho slova překypovala motivací, inspirací pro budoucí život, ale i připomenutím problémů dnešního světa a jejich možného řešení. „Kdo, pokud ne vy, má šanci tuhle zemi změnit tak, aby byla sebevědomější? Aby být aktivní, být dobrovolníkem, dělat něco neziskově nebo pomáhat nebylo považováno za něco mezi naivním hlupáctvím a neschopností? Musíme v sobě najít trochu patosu, protože pro to zvednout hlavu a jít s kůží na trh, provokovat, mít tu kuráž, tak na to je potřeba mít i trochu patosu. A hlavně se zbavit toho pocitu, že starat se o věci veřejné je trapné, že to se přeci nedělá. Není to trapné. Je to to nejcennější, co pro sebe a pro budoucnost můžeme udělat,“ pozbužoval Šimon Pánek.

Pro mě nejzábavnější částí byla aktivita, kde jsme jednali jako šmoulové. Mým orgánem letošního roku je ECOFIN, takže jsme pochopitelně jednali o nálezu ropy na poličku farmáře a o tom, jak se finance z objevu využijí. Každý „šmoula“ měl svou vlastní roli a cíl, kterého měl v jednání dosáhnout a upřímně by mě nikdy nenapadlo, že o tak bizarní věci se dá jednat tak vášnivě. Původní nervozita ihned opadla a zápal do záležitosti mě ovládl natolik, že jsem se přestala oštychat a šla si za svým. Ostatní orgány měly také velmi pozoruhodné praktické části, a to například ve formě jednání za jednotlivá ministerstva či jednání jako ingredience na pizzu. Obhajování stanovisek v roli špenátu je ceněnou zkušeností.

Proběhlo už i druhé přípravné setkání, které nebylo o nic méně vzrušující. Den opět začal proslovy a organizačními záležitostmi a součástí společného dopoledního programu byla tentokrát panelová diskuse o budoucnosti vzdělávání v ČR. Této diskuse se např. zúčastnil Michal Černý, ředitel odboru základního vzdělávání a mládeže na MŠMT, či Petra Slámová, místopředsedkyně asociace Občankáři. Hosté byli zahlceni dotazy od účastníků a časové rozpětí tohoto programu bylo prostě příliš malé pro tak obsáhlou konverzaci. Nicméně tento obohacující zážitek nebyl jediným toho dne. Každý účastník si mohl na dopolední část zvolit jednu z mnoha přednášek. K tématům přednášek se řadila novinářina, práce v Evropském parlamentu, výstavba armádního pluku, mezinárodní trestní soudnictví a další. Přednášku, které jsem se zúčastnila,

vedl Robert Fremr, místopředseda Vrchního soudu v Praze. Hovořil o svých rozsáhlých zkušenostech z mezinárodního soudnictví, ale i o svém osobním životě a jak ho léta v soudnictví ovlivnila. Debata o trestu smrti, zkušenostech z Hagu či o případu, na který nikdy nezapomene, byla velmi napínavá, vzrušující a zároveň inspirativní.

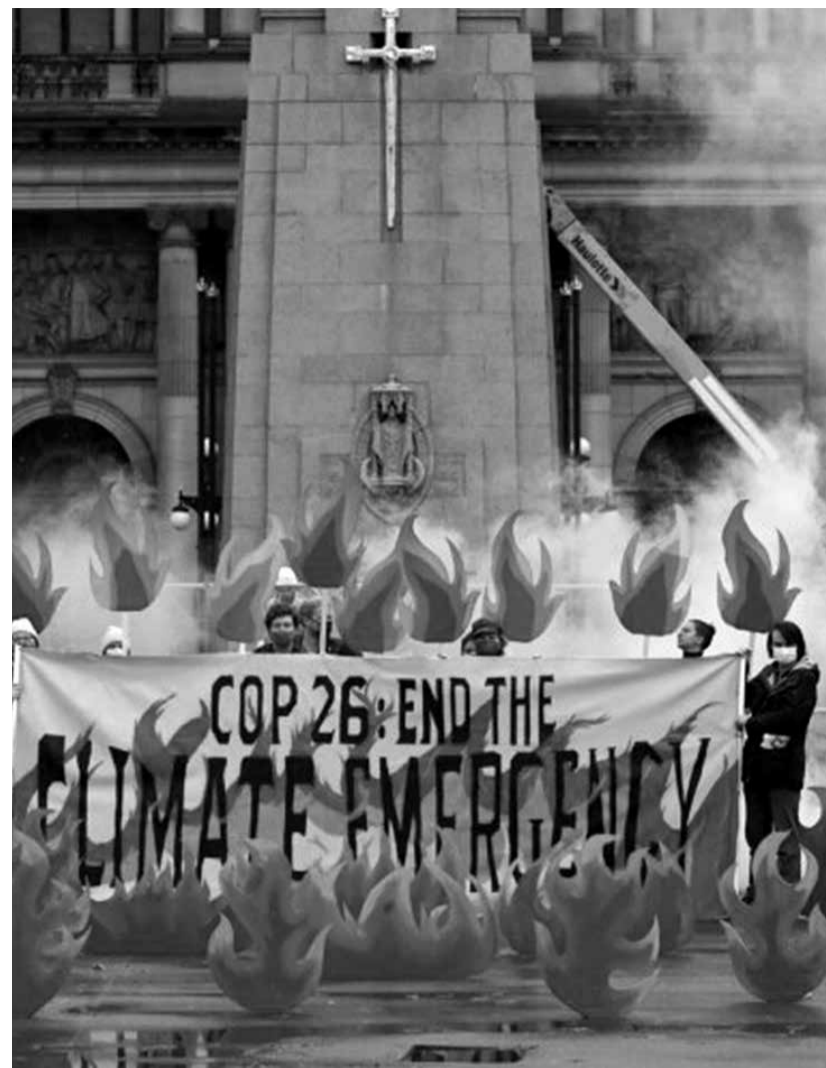
Orgánová část druhého workshopu byla více administrativní. Jednotlivé orgány probíraly svá témata jednání pro letošní ročník. Obecný úvod do dané problematiky mě velmi obohatil a rozšířil mé znalosti, např. že Tunisko je daňovým rájem, by na první dobrou řekl jistě málokdo. Trénoval se také mluvený projev a někteří delegáti nacvičovali psaní stanoviska na aktuální problematiku. Zkušenosti s hledáním seriózních informací na ověřených zdrojích, citacemi či mluveným projevem se budou rozhodně hodit i při dalších studiích. Při projevech samozřejmě opět nechyběla skvělá témata na obhajobu a předsednictvo znovu předvedlo svou kreativitu. Stát si pevně za svým názorem a umět obhájit, že Přátelé jsou špatným seriálem nebo že Patrick ze Spongeboba je nejchytřejší postavou, vyloženě vyžaduje krev, pot a slzy.

Summit však nespočívá jen v jednáních či konferencích. V rámci Summitu také vychází občasník Chron. Jedná se o oficiální noviny PSS vydávané od roku 1995 na vybraných přípravných setkáních a konferencích. Je dostupný rovněž v online formě na stránkách PSS. Chron informuje o dění na Summitu a přináší relevantní texty o politice, společnosti a aktuální problematice. Takovým doplňkem k Summitu je také podcast se jménem Summit Talks, kde se probírají backroundy, studentský život a další zajímavá témata. Konkrétně např. vyšel podcast na téma náhradní mateřství či podcast s názvem Proč je maso plné antibiotik?

Pražský studentský summit tedy poskytuje mnoho možností pro osobní rozvoj a získání nových zkušeností, přátel, a hlavně doživotních vzpomínek. Pouze po dvou setkáních už vím, že bych do toho šla kdykoliv znovu a že zážitky spojené se Summitem jsou jedny z nejceněnějších. Za zdánlivě nudnou stránkou jednání se skrývá mnoho zábavy, potěšení a legrace. Vžít se do role delegáta může každý.

text: Lucie Lindovská,

foto: <https://www.studentsummit.cz>

Klimatická konference OSN v Glasgow

Dne 1.11. až 12.11. 2021 se ve skotském městě Glasgow uskutečnila konference o klimatických změnách. Tato konference měla za cíl sepsání dohody pro zastavení globálního oteplování pomocí snížení emisí všech států EU, ekologizaci automobilového průmyslu, odstoupení od fosilních paliv, odlesňování, emisí metanu, ale také finanční podporu rozvojových zemí.

Od pondělí 1.11. se jednalo o správném plánu pro snížení emisí, který bude platný následujících 9 let. Plán je obdobou Kjótského protokolu, který byl přijat v prosinci 1997 a byl podepsán Českou republikou v listopadu 1998. V celé této dohodě je zásadní změnou odklonění od používání uhlí při výrobě elektrické energie. Po dlouhou dobu bylo ve hře úplné zrušení používání uhlí, ale na poslední chvíli, tedy v pátek 12.11. okolo osmé hodiny večerní, se muselo kvůli požadavkům Číny a Indie od smlouvy odstoupit a přijmout pouze odklon. Ten následně podepsalo téměř 200 zemí. Jedni z největších producentů emisí - Indie a Čína - stanovili lhůty, kdy budou uhlíkově neutrální. Tato data ale cíl EU zaostávají o deset let.

Snížení emisí členských států EU by dle dohody mělo být okolo 55% oproti roku 1990. Toto snížení se vztahuje pro všechny státy dohromady, ne pro každého zvlášť. Následně do roku 2050 by měla být uhlíková stopa všech států okolo 0. Více než 40 zemí by v nejbližší budoucnosti mělo celkově opustit výrobu energie z uhlí (součástí těchto zemí ale není USA ani Čína).

A proč jsou vlastně tato jednání tak důležitá? Dle nejnovějších výzkumů se bez totiž okamžitého omezení emisí zvýší celková teplota klimatu o 2,7 °C, to by zapříčinilo například smrt všech tropických korálových útesů, nebo rychlejší tání ledovců a následně zvyšování hladiny oceánu. Pokud by se ale dle nově stanoveného plánu pokračovalo, byl by růst teploty okolo 1,5 °C.

Tato akce také přilákala mnoho skupin aktivistů, které se jakýmkoliv způsobem snažily zvýšit tlak na jednající politiky. Například španělská skupina Marcha Glasgow připlula trajektem do Portsmouth, poté šla 600 km pěšky. Skupina Camino to COP26 šla naopak z Londýna a Bristolu do Glasgow 2 měsíce. Někteří se k části jejich cesty přidali, ale jen na jeden den.

Mezi zástupce České republiky patřili například Andrej Babiš (bývalý předseda vlády ČR) nebo Richard Brabec (ministr životního prostředí). ČR v roce 2020 splnila cíl, a to snížení emisí o 20% oproti r. 2005, do r. 2030 navýšila nároky na snížení emisí oproti r. 2005 o 30%. K snížení množství emisí nepříspěvá například ani kůrovcová kalamita, která je naopak jejich zdrojem.

U nás doma ovšem máme našlápnuto správným směrem, alespoň podle slov primátora Prahy Zdeňka Hřibam který prohlásil hlavní město Česka za průkopníka energetické transformace a péče o životní prostředí. Poukazuje na zlepšení kvality ovzduší, snížení smogu ve městě, rozvoj zeleně, snížení produkce odpadu a jeho opětovné využití, udržitelnou výrobu energie a snížení nebo úplnou nezávislost na dodávce elektrické energie do velkých měst. Mezi pražské projekty proto například patří zpracování pražského biologického odpadu na biometan. Jím by později mohla být poháněna veřejná doprava nebo nákladní popelářská auta. Zajímavý je také projekt umístění solárních panelů na střechy 37 pražských středních škol.

text: Anna Pražáková,
foto: novarepublika.cz

5 FÁZÍ SMUTKU NAIVNÍ KRÁVY**POPÍRÁNÍ: Ale prosimtě, nedělej drahoty :)**

Je to jen zkouška mojí lásky k Tobě?
Co všechno jsem pro Tebe schopná udělat?
Kolik bolesti unesu dlouhodobě?
Kolik milostných básní najdou u těla,

až umřu na dehydrataci
po vyplavení hektolitrů slz?
Jestli zažádám o dotaci,
abys z té vysoké laťky slez'?

Jak moc statečně budu bojovat?
Abych rozžala jeden láska-watt?
Než se jeden z nás naděje,
budeš zpátky Ty i naděje.

SMLOUVÁNÍ: Vrať se, prosím...

Ano, přiznávám,
vím, že nejsem dokonalá.
Sdělte Blesk zprávám,
že jsem kunda neskonala...

Já jsem kunda, Ty jsi kokot.
Ha! Takhle by se měly tvořit páry.
Diskriminace není? Láry fáry,
zahrňme to ihned do kvót!

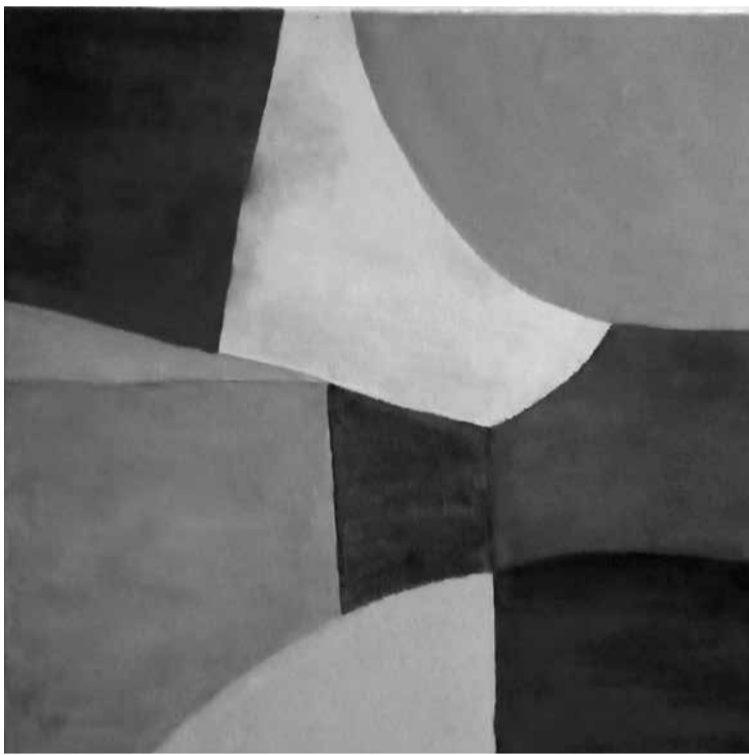
Králíci z klobouku odhopkali.
Kouzlo pominulo.
Nepovedený kouzelnický výstup.
Show už nemusí pokračovat.
Při odchodu zhasněte.
Šetříš energií. I tou elektrickou.

Hrudní koš je vnesený.
Zbýl jen černý pytel
na mrtvolky vášně a lásky.
Teď leží zapařené v igelitu –

Mý srdce jsi vypustil z manéže.
Místo do přírody odešlo za tebou.
Kde jsi ty, je prej i jeho místo.
Myslí si, že u tebe mu bude líp –

Chtěla jsem darovat krev,
místo toho jsem darovala srdce.
No jo, nevádí, tak příště.
Vezmi si i moje plíce – –
Na konci hrtanu zůstaly rty,
které si tě přejí líbat.
Navzdory opatřením.

Odlouply se mi z hlavy uši,
který chtějí poslouchat
ty tvoje inteligentní kecny.
Teď visí na tvých rtech.

Ukázals mi, že život může mít kouzlo.
Ach jo, cítila jsem se s Tebou fakt moc hezky,
než všechno k nedorozumění sklouzlo.
Na nás kašle, přitom podporuje Zákon lásky!

Moc Tě prosím, neodcházej, nenech to tak.
Takhle náš vztah dopadnout neměl.
Z našich srdcí se stal krvavý protlak.
Proč rozum (podrazák!) přežil a na citech nelpěl?

Jsi můj sen, který jsem se neodvážila snít.
Tobě už se někdy snad splnil?
Doufáš, že přijde něco lepšího?
Kolik že jsi vypil těch tequil?

Podívej se sem,
tady dole jsem,
pokládám Ti k nohám sama sebe.
Rozhodni se dřív, než zkapeme.
Prosím. Nedělej, že mě nevidíš.
Copak máš srdce z kamene?!

HNĚV: Jak chceš, budeme si hrát!!!

Zahrával sis se mnou!!
Mý srdce přejel jsi jak tank!!
Uříznu ti koule!!!
Pojď, kámo, zahrát si pétanque!!

DEPRESE: Jsem nahraná –

Házíš fialový trpytky na lidi, miluješ barvy.
Můj svět jsi ale zanechal černočerný –

Náš vlak má výluku
a náhradní doprava nepojme všechny cestující.
Zůstala jsem na druhé koleji. A ty jsi odjel –
Kam spěcháš? Co ti uteče?

Odkutálely se mi oči,
který se ti teď houpou na uších
za nervy jako náušnice.
A láskyplně zírají
na ten tvuj blbej ksicht – –

Migrovaly moje ruce a nohy,
který chtějí být propletený
s tvými dvaceti prstama.
Ale ty už mají pletky
s ručními granáty.
Hází je po těch migrantech,
kteří si nepřejí nic než lásku –

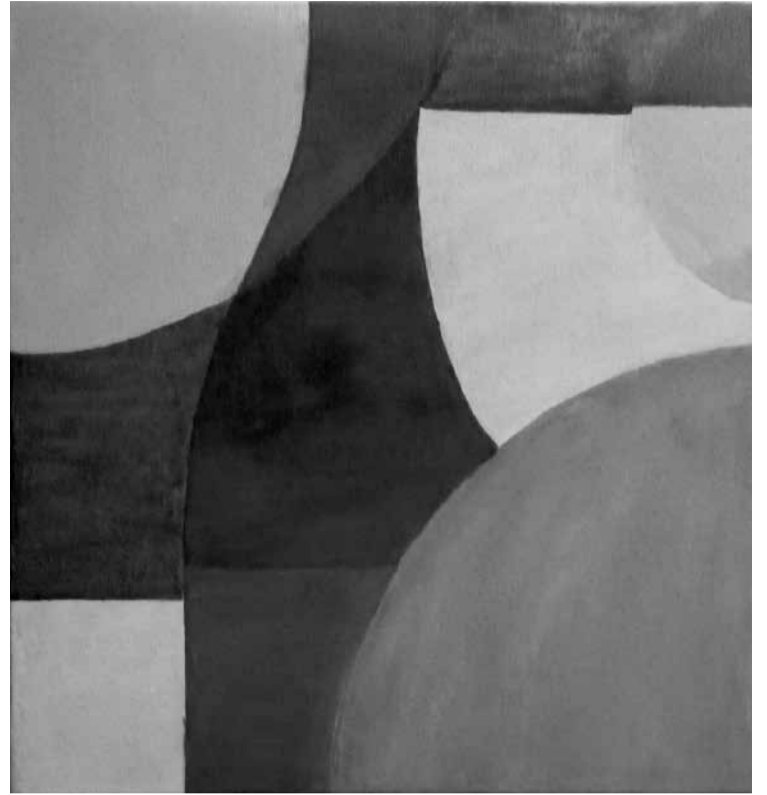
Jediný, co mi zůstalo,
jsou nervy.
Napnutý jako kšandy.
Brzy rupnou.

Zdanila bych prázdná srdce.
To tvoje progresivně!
Nebo agresivně?
Haha, prej sluníčkářka?!
Kašlu na tvou racionalitu, jako ty kašleš na moje emoce!
Kašlu na lásku. Kašlu na rýmy. Kašlu na život.
Sjedu se kapkama na kašel.

SMÍŘENÍ: Přijde?

Marně čekám
na smíření...
Furt je mi jen
na umření –

text: Kráva Naivní

SNÍM

Je večer, jdu spát, mé myšlenky jsou v klidu.
Je ráno, já vstávám, probouzím se do neklidu.

Tu noc jsem se vznášela, ve světě známém nebe,
potkala jsem anděla, strážce svého sebe.

Ladný polibek na čelo jsi mi dal,
mou duši vlídně ukolébál.

Vzals mě na svá křídla, proletěl se mezi hvězdami,
vzbudil ve mně pocit, že jsem perla mezi múzami.

Pak tvá křídla zčernala a všechny hvězdy zhasly,
já temnotou padala, do pekla plné strasti.

Důvěra a láska, se v černé díře ztratily,
ve velkou hrůzu, strach a závist v jednom ráze změnilly.

Je ráno, já vstávám, s myšlenkami na tebe.
Jsi ten anděl, co mě zradí, do pekla lásky zavede?

Jo March

MESIÁŠSKÝ SYNDROM

Válka jsou dva páni,
spasitelé samozvaní shromažďují posádku,
v zelenavém kabátku, bojující o každou míli.
Poměrují svoje síly, bídě, zmaru dávají vsťříc,
stále chtějí víc a víc, nářku nastavují líc.
Ze země, té maličkaté,
nezbyde už vůbec nic!

Anonym

Zpátky do světa kouzel a fantazie

Když se spousta z nás poohlédne zpět do minulosti, kdy jsme čekali u okna, jestli nám na parapet nepřilétne sova s podivným dopisem v zobáku, možná se shodneme na tom, že to kouzlo v nás přetrvává ještě dnes. Nyní ale už skoro všichni z nás ví, že tento sen je nesplnitelný, ale utápění se v knížkách, filmech a představách nás bude provázet dál a dál.

Co by asi pro spousta z nás znamenal fantasy svět, kdyby před čtyřicetiletými lety nevznikla světoznámá kniha Harry Potter a Kámen mudrců od brilantní spisovatelky Joanne Kathleen Rowlingové. První řada výtisků se dostala do světa 26. června roku 1997, a to pouze jen pět set kusů. Nyní jsou tyto výtisky mezi fanoušky velice vzácné a zhruba tři sta z nich se nachází v knihovnách. Dokonce se i jedna z těchto knih dříve vydražila v americkém Texasu za 1,9 milionu korun. Celá série se skládá ze sedmi knih, které byly přeloženy do osmdesáti jazyků po ce-

lém světě a rozprodalo se více než pět set milionů výtisků, přičemž poslední čtyři díly se staly nejrychleji prodávajícími se knihami vůbec.

Před dvaceti lety, 16. listopadu, se Harry Potter též poprvé objevil i ve filmovém zpracování. Film měl v Česku premiéru 14. února roku 2002. Celkově si vydělal 16,4 miliardy korun a stal se neúspěšnějším dílem z celé série. Původně měl první díl režisovat Steven Spielberg, který chtěl film natočit jako animák, ale nakonec byl pro roli režiséra vybrán Chris Columbus. J. K. Rowlingová si od začátku zakládala na tom, že všichni herci musí být britského původu. Povedlo se jí to u všech, až na dva, a to Richarda Harrise (Albus Brumbál) a Zoë Wanamaker (profesorka Hoochová). Pak ale přišla největší katastrofa, a to vybrat nezapomenutelné trio Harryho, Rona a Hermionu.

Největší oříšek vybrat samotného Harryho Pottera trvalo sedm měsíců. Nakonec ho našel producent David

Heyman na divadelním představení, kdy za ním seděl upovídaný, energický a tak nějak přesný Daniel Radcliffe. Když ho poprvé Rowlingová uviděla, tak jí připadalo, jako kdyby Harry Potter vyšel z knížky přímo před ní. Rupert Grint získal roli Rona Weasleyho po zaslání videa, kde předváděl učitele herectví a u toho rapoval, proč by právě on měl roli dostat. A jako poslední Emma Watson svoji roli získala, když štáb objížděl školy a hledal Hermionu Grangerovou. Emma Watson se na konkurz ani nechystala jít, ale učitelka ji přemluvila, a tak už v devíti letech dostala roli Hermionu.

Na Nový rok se můžeme těšit na navrácení našich hrdinů v retrospektivním speciálu pro HBO Max „Harry Potter 20th Anniversary: Return to Hogwarts“.

Tak co, vzbudila jsem ve Vás kouzelnou atmosféru plnou čar a kouzel?

text: Magdaléna Budínová,
foto: HBO

RESERVATION DOGS – tak trochu jiný vhled do americké kultury

V oklahomské rezervaci se snaží čtyři teenageři krádežemi sehnat dostatek peněz na svou vysněnou cestu do Kalifornie, kde chtějí začít nový život, a utéct tak před sklíčovými všedností venkovského domova. Jejich motivaci posilují i silné vzpomínky na Daniela – člena party, který před rokem spáchal sebevraždu a jehož největším snem byla právě Kalifornie. Do cesty se jim však staví nově příchozí gang, který chce uzurpovat slávu a vliv v rezervaci pro sebe, ale také různorodé osobní problémy mladých lidí.

Že se nejedná o prvoplánový a stereotypní počin, kterými nás často krmí streamovací platformy, vás přesvědčí již první epizoda osmidílného seriálu Reservation Dogs z dílny FX Networks, na němž se mimo jiné podílel i režisér, scénárista a herec Taika Waititi. Za svůj vznik však seriál vděčí především Sterlinu Harjoovi – filmovému tvůrci a příslušníkovi kmene Seminolů, kterému se podařilo přenést skutečné příběhy indiánských komunit na televizní obrazovky. A tady se dostáváme k hlavnímu unikatu celého projektu – až na pár

výjimek se na tvorbě seriálu Reservation Dogs podíleli výhradně potomci domorodých Američanů a podařilo se jim vytvořit reálný obraz způsobu života indiánů v rezervacích v dnešní Americe.

Mezi českými diváky se seriál zatím nedostal do širšího povědomí, ovšem spousta amerických médií o něm mluví jako o naprosto přelomovém a příslušníci indiánských kmenů a komunit jsou z něj naprosto nadšení, jelikož je seriál natolik autentickým obrazem jejich vlastních životů, že ve spoustě scénách

vidí sami sebe. Zároveň se představitelé hlavních rolí Devery Jacobs, D'Pharaoh Woon-A-Tai, Lane Factor a Paulina Alexis shodují, že kdyby měli možnost v době svého dospívání vidět podobný seriál jako Reservation Dogs, dodalo by jim to rozhodně více sebevědomí v tom, kým jsou, a byli by o to více hrdí na svůj původ.

Za sebe vám mohu zhlédnutí Reservation Dogs jedinečně doporučit! Přestože mi některé odkazy a narážky jakožto „nezasvěcení“ unikly, tak jsem se při každé epizodě dobře bavila. Na-

víc mi seriál rozšířil obzory, donutil mě se více zajímat o americké domorodé komunity a jejich problémy a pomohl mi si vytvořit ucelenější obraz o potomcích prvních obyvatel amerického kontinentu.

“It’s not up to Hollywood to change Native representation in the media. They have failed at it for decades. It’s up to us – Artists, Filmmakers, Storytellers and Activists. That power is ours alone.” – Sterlin Harjo

text: Patricie Horová,
foto: Native News Online

MILOSTNÁ PAST – Další romantická slátanina?

A je to tady! Vánoční čas nepřináší jen přečpaná nákupní centra, pečení cukroví a nutný předvánoční úklid, ale také novou vlnu vánočních filmů. Každý rok vydává Netflix vánoční filmy a seriály s nadějí, že se jeden z nich stane klasikou. Tenhle rok zahájil Netflix vánoční sezónu romantickou komedií Milostná past (v originálu Love Hard).

Hlavní roli Natalie ztvárnila Nina Dobrev, hvězda seriálu Upíří deníky. Dva nápadníky si zahráli Jimmy O. Jang a Darren Barnet, známý ze seriálu Tenkrát poprvé (Never Have I Ever). Hlavní hrdinka Natalie má představovat moderní verzi Carrie Bradshawové. Neúspěšně se snaží najít svou druhou polovičku přes seznamovací aplikace, na čemž si vybuduje vlastní kariéru. O všech příšerných schůzkách totiž píše články do novin.

Při svém pátrání po muži snů narazí na usměvavého Joshe, který se Natalii zdá na první pohled perfektní. Po dlou-

hých společných hovorech se Josh zmíní, že by si přál být s Natalií na Vánoce. Ta tedy cestuje přes celou zemi do malého městečka Lake Placid, aby svého přítele překvapila. Na místě se ale dozvídá, že Josh není tím, za koho se na internetu vydával. Na seznamce měl totiž přidané fotky svého bývalého kamaráda Taga, který ve městě také bydlí. Ve skutečnosti vypadá Josh úplně jinak. I přesto, že je Natalie zprvu překvapená a rozzlobená, uzavře s Joshem domluvu. Pokud jí Josh pomůže získat Taga, na oplátku zůstane u Joshovy rodiny přes Vánoce a bude s ním předstírat vztah. Jenže věci zajdou až moc daleko...

Děj je víceméně předvídatelný, ale to už k tomuto druhu filmu asi patří. Některé scény jsou trochu kýčovitě, asi jako vánoční svetr s bambulemi. Na to, že má film obsahovat romantiku, se na obrazovce neděje absolutně nic. Mezi hlavní dvojicí to nejiskří ani trochu, a tak se mi moc nechce věřit šťastnému

konci.

Jsmo v roce 2021 a na to obyčejná rom-com už nestačí. Film má poukázat na určitý sociální problém. Při hledání zápletek si bere příklad z aktuálních témat jako seznamování online. Po odhalení své pravé identity Josh vysvětluje důvod svého malého podvodu. Podle něj jsou muži nesplňující běžné standardy krásy, jako on sám, na seznamkách často přehlíženi. Raději se prý vydávají za někoho jiného, protože neprijdou sami sobě dostatečně atraktivní.

Film ničím nepřekvapí, ale ani nenaštve, a proto se podle mě jedná o docela milou komedii. Pro ty, co milují roztomilé, lehce trapné scénky a dojemné proslovy o lásce, je ideální. Milovník akčních žánrů by při sledování Milostné pasti asi umřel nudou, ale jako romantická komedie splnila svůj účel.

text: Linda Janoutová,
foto: netflix.com

Vánoční trhy zrušeny, zimní vesnička posmutněla

Padal sníh. Na náměstí byly nahuštěné dřevěné domky, jeden vedle druhého. Ledový vzduch byl provoněn horkým punčem a skořicí z čerstvých trdelníků. Kašna byla obklopena velkým kluzištem, na kterém lidé svištěli pořád dokola. Světla z velkého vánočního stromu vrhala stíny na tvářičky malých dětí, které stály v němém úžasu. Vzduch byl prodchnut tichou radostí a očekáváním z nadcházejících Vánoc. Celé náměstí zářilo světly a vánoční hudbou. Městem se neslo veselí malých i velkých. Dřevěná vesnička skýtala mnoho pokladů

jako pletené ponožky, medové svíčky či ozdoby na vánoční stromček. Lidé si užívali, bavili se, družili...

Smutnou zprávou je, že tato idylka trvala pouze týden. Poté se oznámilo mimořádné opatření a trhy byly zavřeny ještě před 1. prosincem s úderem šesté hodiny. Tato zpráva byla ránou pro všechny občany a především pro prodávče samotné. Investovali spoustu úsilí, času a hlavně finančních prostředků do svého malého podnikání. Někteří utratili veškeré své úspory či si na nákup nového zboží vzali půjčku. Produk-

ty mají doma a nemají je kde prodat.

Paradoxem je, že lidé mohou jít do přeplněných nákupních center koupit vánoční dárky, mohou si dát jídlo v uzavřených prostorách, ale nemohou se napít punče, či si zabruslit venku na čerstvém vzduchu? Nyní bedlivě čekáme na rozhodnutí nové vlády, zda vánoční trhy obnoví, či je nechá zavřené a již podruhé se neuskuteční. Držme si palce navzájem a hlavně vánočním prodejčům, kteří to odnesli z nás všech nejvíce...

text a foto: Veronika Matlová

Aktualita z Metropolu – nový sál

Dům kultury Metropol v Českých Budějovicích je pro zdejší občany jeden z neznámějších souborů budov, který pronajímá prostory vhodné pro pořádání kulturních akcí, konferencí, symposií, maturitních plesů či divadelních her. Letošní novinkou se stalo rozšíření tohoto

velikého komplexu o další místnost – Komorní sál.

Tento nový sál byl vytvořen z kulečnickové herny v prvním patře díky rekonstrukci, která probíhala od června 2020 do dubna 2021. Je vhodný pro celoroční pořádání oslav nebo společenských akcí.

Mimo jiné může sehrát důležitou roli v rámci maturitních plesů, kdy dokáže sloužit jako „rozšiřující prostor“, a je tedy případnou alternativou, jak navýšit kapacitu počtu osob s ohledem na znění aktuálních protiepidemických opatření.

text: Kristýna Hušková, foto: metropolcb.cz

ZAPOJ SE!

Náš tým je po celý rok otevřen všem pisálkům, básníkům, kreativcům,

jednoduše každému, kdo se nebojí odpoutat své básnické střevo ze řetězu! Že jsi nic podobného nikdy nezkusil? Jsi začátečník? To byl kdysi každý z nás. Proto dobře víme, že začátky jsou nejtěžší a s radostí tě jimi provedeme. Stačí nám jen napsat na náš FB nebo email redakce@vednemesicnik.cz.

A nebo nejlépe **přijď na jednu z našich schůzek,** o kterých se včas dozvíš na našem facebooku.

Vůně Vánoc

Vánoce plus cukroví rovná se jedna velká láska. Tyto dvě věci k sobě neodmyslitelně patří už stovky let, ale každý si pod pojmem cukroví představí něco jiného. Někdo cítí vůni skořice a kaka, druhý zase vanilku a kokos. Cukroví a vánoční pečivo je také často předmětem každoročních stresů. Téměř každý hostitel chce mít nejvíce krásně nazdobených a nejlépe chutnajíších druhů.

Sepsala jsem tedy jeden z mých oblíbených receptů, který nezabere moc času, ale stojí za to.

Budeme potřebovat: 1 plechovku kokosového mléka, 2 polévkové lžíce třtinového cukru, 200g strouhaného kokosu a loupané mandle.

Nejprve dáme kokosové mléko do hrnce a na mírném stupni necháme

převařit asi 30–45 min. Občas mléko promícháme, aby se nepřipálilo. Mezitím si do mixéru dáme 150g strouhaného kokosu a rozmixujeme na jemnou moučku. Když je kokosové mléko dost husté, přidáme cukr, který se po pár minutách rozpustí, v té chvíli můžeme směs stáhnout z plotny. Ještě teplou ji smícháme s kokosovou moučkou a necháme pár minut odležet v ledničce.

Ze ztuhlé kokosové hmoty tvarujeme kuličky, do kterých schováme loupanou mandli. A opět necháme odpočinout v ledničce. Chutné a hezky vypadající cukroví je na světě. Ať se Vám pečení daří a vaše Vánoce prožijete bez stresu a starostí.

text: Magda Ryjáčková

Vednemesičník vychází za podpory:

Šéfredaktoři:

Simon Rybář,

Lucie Procházková, Kristýna Janů

Redaktoři:

Kristýna Hušková, Natálie Malcová, Veronika Podlahová, Linda Janoutová, Elishka Kazem Tabrizi, Patricie Horová, Valentýna Ševčíková, Magdaléna Budínová, Anna Pražáková, Karolína Irrová, Magdaléna Ryjáčková, Lucie Lindovská, Barbora Hrušková, Anna Peclová, Hermína Ottová, Veronika Matlová, Markéta Kubešová, Eliška Anna Kubičková

Poradci:

Martina Mašková, Martin Volný, Lukáš Hypša, Daniel Jež, Petr Kuthan